

[Bindslev.]

seende betyder, at der lever nogen som helst militaristisk Aand i Danmark. Thi det er jo i Afrustningspartiernes Interesse, det ved de meget vel, at gøre os til sorte Militarister, der ønsker Krigen opretholdt i Verden. Men jeg gad dog vide, om de Mænd, der fører disse Ord i Pen og Mund, ikke inderst inde ved, at det modsatte er Tilfældet, at der overhovedet ikke i dette Land findes nogen som helst militaristiske Tilbøjeligheder. (Jønson: Hm!). Ja, jeg hører, om jeg saa maa sige, Augurerne smile i Skægget, men det er dog netop Tilfældet. De Herrer søger at gøre os saa sort militaristiske som muligt, fordi det passer i deres Agitation. Men Forholdet er jo, som alle rettænkende Mennesker ved, dette, at der gives maaske ikke noget mere fredelskende Folk end det danske, der gives vel ikke noget Folk, i hvilket Kellogg-Pagtens Aand mere har faaet Raaderum end i det danske. Spørgsmaalet er om de bedste Veje, der fører til Fred, og vort Standpunkt er, at vi ikke ønsker at afsvække denne Pagts Betydning, men at klargøre, i hvilken Verden vi lever. Vi ønsker at fremmane den Virkelighed, som er den blodige Baggrund for denne Pagt. Vi nærer Ængstelse for, at man ved at sætte denne Pagt for højt op skaber falske Forestillinger hos det danske Folk, ved at lade Pagten bruge i Afrustningsagitationens Tjeneste nedbryder det, som muligvis en Gang til sin Tid vil være det eneste, der kan værne os og hævde Danmarks Selvstændighed.

Til Belysning af dette vil jeg gerne til Slutning med Formandens Tilladelse citere en Passus af den Tale, som det ærede Medlem Hr. Holger Andersen allerede har hentydet til i Dag, den Tale, som Præsident Coolidge holdt paa 10 Aars Dagen for Vaabenstilstanden, en Tale, han netop fremsatte som Begrundelse for det store amerikanske Flaadeprogram. De Udtalelser, jeg her ønsker at citere, lyder saadan: „Al menneskelig Erfaring synes at vise, at et Land, som foretager rimelige Forsvarsforanstaltninger, er mindre udsat for at ligge under for et fjendtligt Angreb og mindre udsat for at lide en Krænkelse af sine Rettigheder, der vilde kunne føre til Krig. . . . At være rede til Forsvar er ikke det samme som at være skyldig i Angreb. Vi kan være militært forberedte uden derfor at antage en militaristisk Aand. Det er vor Pligt mod os selv og mod Civilisationens Sag . . . at opretholde en formaalstjenlig Hær og Flaade.“ Det Syn, der gaar igennem disse Ord af den amerikanske Præsident, i hvis Ministerkabinet Kellogg, der har givet Trak-

taten Navn, havde Sæde, turde netop vise noget af det, vi fra konservativ Side ønsker at fremføre som vort Syn, at man meget vel kan ønske et Forsvar i Danmark uden derfor at være militaristisk. Vort Syn er først og sidst, at det, som, naar det kommer til Stykket, bedst holder Danmark udenfor krigerske Forviklinger, er et Forsvar, som gør det til et risikabelt Foretagende for en fremmed Magt at indlade sig i Krig paa dansk Statsomraade.

Vanggaard: I de jævne og ædruelige Ord, hvormed det ærede Medlem Hr. Niels Petersen fremsatte sine Bemærkninger i Tilslutning til denne Traktat, karakteriserede han den som en moralsk Erklæring og kun som en moralsk Erklæring, og hvornaar man kunde drage Konsekvensen af denne moralske Erklæring, det kunde han ikke sige, men han vilde dog nævne, hvad den tyske Udenrigsminister Stresemann har sagt: at den betyder, hvad Folkene selv lægger i den. Det er utvivlsomt rigtigt, dertil kan jeg ganske slutte mig. Derimod vilde det ærede Medlem Hr. Borgbjerg straks drage Konsekvensen af denne Traktat. Han fandt, at mine Udtalelser om den var præget af Kølighed i Modsætning til Udtalelserne af min Partifælle i Landstinget Hr. Hans Jøsen Christensen, og sagde endvidere, at han havde set mig i nationalistisk Selskab. Nu ved vi, at det ærede Medlem har en fremragende Smag for udsøgt politisk Selskab. I Gaar svang han sig paa en glimrende Maade i vort, i Venstres Selskab, og var ved den Lejlighed utvivlsomt i godt Selskab. Jeg vil sige om dette, at efter dansk, ikke mindst socialdemokratisk, Mentalitet skal der jo ikke meget til, for at man herhjemme skal blive beskyldt for at være Nationalist, men hvis det ærede Medlem har tænkt paa Rustningsproblemet, Militærudgifternes Størrelse, tror jeg, jeg staaer til venstre for det ærede Medlems berømte svenske Partifælle, afdøde Statsminister Branting, som er gaaet med til et Militærvesen, der er betydelig dyrere end vort. Min Kollega i Landstinget har skildret Krigens ødelæggende Virkninger, og jeg kan ganske slutte mig til hans Udtalelser. Jeg mener heller ikke, det kan hjælpe, at vi svinger os op til en saadan Lyrik i Anledning af denne Traktat, at vi derover glemmer Kendsgeringerne, og jeg tillod mig i Slutningen af min Tale at nævne nogle Kendsgeringer, som er fremkommet efter Kellogg-Pagten, og det er vel det, der giver det ærede Medlem Hr. Borgbjerg Anledning til hans noget bitre Bemærkning. Men det kan ikke hjælpe